

tíðindablaðið

sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: P/f Sosialurin ©
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirtaksstjóri: Krisjan Dahl
Blaðfólk: Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kalmar Lindsenskov
Uppseting: P/f Sosialurin
Prent: P/f Pressan 1981

Fiskivinnuútbúgving

TAD ER ikki so langt síðan, at føroyingar hildu tað vera nakað fjas við útbúgving á fiski- og sjóvinnuøkinum. Føroyingar vóru fæddir »við ár í honc« og so var ikki neyðugt at læra nakað!

MEN her eru við at henda stórbroytingar. Seinastu árinu hava fleiri nevndir sitið, sum hava viðgjørt framtíðar útbúgvingar, bæði fyri fólk í fiskivinnuni á landi og á sjónum.

TÍSKIL fingur vit fyrr í hesi tingsetuni uppskot á ting um fiski- idnaðarskúla, og fyri stuttum fingur vit uppskot um sjóvinnu- skúla. Tað hevur leingi verið framtíð, at tørvur hevur verið á eini ískoytisútbúgving til verandi navigatøruútbúgving. Vit vita, at vit hava eina 3 ára skipsførara- útbúgving, sum fult út er ein farmaskipaútbúgving. Víst hava vit eisini eina fiskiskiparaútbúgving, men higartil hevur hon bert vart hált ár fyri heima- skiparar og eitt ár fyri fiski- skiparar. Metast má, at henda útbúgving heldur ikki lýkur tær treytir, sum vit frammyrir mugu seta til yvirmenn á fiskiskipum.

VERANDI uppskot avhjálpir hesar trupulleikar fyri ein stóran part. Tí grundskulidid kemur at vera ein treyt fyri at sleppa á navigatiónsskúla, og kemur hetta at merkja, at teir sum í dag fáa eina 100% farmaskipaútbúgving, nú koma at fáa eitt ískoyti til hesa útbúgving, sum tekur hædd fyri teimum víðurskiftum, sum ger eitt fiskiskip øðrvísi enn eitt farmaskip.

HETTA er eitt stórt framstíg og fáa vit henda partin av uppskotinum upp at standa í nærmastu framtíð, so er heilt nógv vunnið á hesum økinum.

MEN álitið frá teirri nevndini, sum hevur fyrireikað hetta uppskot er eisini grundað á, at sjómansskúli skal vera neyðugur fyri yvirhøvur

at fara við fiskiskipi, og síðan verður lagt upp til eina skúla- skipan, sum minnir nakað um ein uppdragilsisinstalt. Og har tað verður lagt upp til, at tað skal vera ein uppgáva hjá sjómans- skúlanum ódnagðar persónar frá sjómansstættini.

VIT VILJA mæla frá, at lopið verður framav á hesum øki. Vit vita, at í Føroyum hava vit eina serstakliga fexsibla arbeiðsmegi, og tiskil hava vit ikki somu arbeiðsloysistrupulleikar sum aðrar tjóðir. Tí eru tað rættliga nógvir, sum fara til skips eitt longri ella styttri tíðarskeið, frá nørkum túrum og til nørk ár, inntil teir fara í annað starv. Og meira enn so vita vit, at menn, og nú kvinnur við, kunnu fara úr starvi á landi og til skips aftur. Tað er einki at ivast í, at hesin fleksibilitetur hevur bjargað manningartrupulleikum hjá mongum skipi mangan túr.

EIN tvungin skúlagongd fyri at sleppa til skips kemur at broyta alt hetta. Og vit meta at skal nakað slíkt setast í verk, skal tað vera í neyvum samstarvi við vinnuna. Og eisini skal kunna víst á, at verandi skipan er til boga fyri fiskivinnuna. Og tá enn tá lagt verður upp til, at sjómansskúlin skal avgera framtíðina sum sjómaður hjá einum ungfolki, so eru enn fleiri orsøkir til at steðga á, so vit ikki vassa so langt út, at vit ikki grynna.

Á fiskivinnuøkinum hava vit tvinnar høvuðsuppgávur hvat útbúgving viðvíkur. Onnur er fiskiðnaðarútbúgvingin, og hin er ein sjómannaútbúgving, sum skal vera obligatorisk fyri allar yvirmenn. Lat hesa útbúgving fyri frí- villiga fyri allar aðrar. Tá so ein tíð er frálidin siggja vit, hvussu skipanin roynist, og kunnu so virka viðari út frá tí.

VIT SKULU heldur ikki seta okkum so nógv fyrri, at einki kemur burtur úr.

-i.

tjak og meiningar

Aftursvar til »Ein kristin«

Undir tjak og meiningum í Sosialinum nr. 38 frá 31. mars í ár skrivar ein, ið kallar seg »Ein kristin« grein í blaðnum.

Tað eru ivaleyst fleiri, ið ikki vilja ella halda seg ikki til at svara persóni, ið ikki hirðir at seta rætta navn sitt undir.

Men av tí, at hatta eftir minum tykki er skrivað í einum reinum mentaðum tóna, fari eg at siga takk fyri aftursvarið. Bræv tygara byrjar avbera við- mælandi tí, ið eg hevði soknast eftir.

Men so er tað tó eitt men.

Rætt skal vera rætt, tað er hatta við prisinum, sum tygum draga nakað á. Sum eyðvitað, er tað ikki í krónum og oyrum, hasin prisurin.

Tað hevur drúgvan ljóð- að fyri minum oyrum um, at vit eiga at betra og væla so væl um okkum, at tað soleiðis skal bera til at halda fram við ferðini, til vit náa himnastrondini handan gravarbakkan. Eg sigi fyrri mitt viðkomandi, at eg á ongum sinni blivi liðugur at rigga til tað seinastu ferðina um livshavið. Eg vil í andaligum týd- ingi halda, at tað eg sjálv-

ur royni at gera av tilrigg- ingini, dugir litið og onki, tá ástendur.

Her skal og má meira til, enn hvat vit kunna. Har skal trúgv og álit við í myndina. Hatta tygum peika til í Apostlasøguni 16,31 er ein vælkend søga um fangavaktaran og Paulus og Silas.

Eisini hitt, ið tygum nevna í sama andadrátti, Hebr. 11,6. Tað er rætt, at Biblian er full av tilik- um hendingum, ið bera dām og boð um, hvussu livsneyðugt tað er at hava og at egia trúna á Harran Jesus.

Bert í áður umrødda 11. kap. er byrjanin av 22. versinum: »Við trúgv...«

Vit, tygum og eg, eru so samd, og á einum máli fyrri so vilt. Trúgva fyrst, lat so dópin verða sum inn- sigli á einum fullgildigum skjali.

Vátta og undirskriva við Jesusar dýra blóði. Hetta og einki lappari við, at eitt ella nógv fleiri skulu blandast upp í ein frelstan syndara av náði Guds.

Eg eri glaður um tað, at vit, tygum og eg, eru samd/ir higartil. Hatta við ábyrgdini, og um at

boða ein skeivan boðskap, skulu ikki standa fyri minna rokning. Eg segði villeiðandi og hatta er ikki tað sama sum orðið skeivan, hvat viðvíkur tí, at fara úr eini samkomu, Har fari eg at viðmerkja, at hatta kann valdast. Hann, ið hevur staðið lim- ur omanvert tey 70 árinu. Tað kann ikki sigast, at hann ella hon skiftir sam- komu, eins og ein skiftir hosur.

Mín viðmerking til hetta áðurumrødda skal samanberast við tað ið ein hvør eigur 2 pør av goðum skóm, men annað parið pinir viðkomandi stak illa. Man hon/hann ikki skifta til tað betra nýtiliga?

At enda vil eg heilt og fult taka undir við hasum seinasta stykkinum: »Eins og H. Joensen vil eg eisini heita á prestar okk- ara.«

Endurtøka enda. Mín góði vinur, brekunum sleppa vit ikki undan, tey eru í holdinum borin.

Er tað ikki best at gev- ast á hesum sinni! Við tøk

Vágur, 2.4.1987

Hentzar Joensen

Aftursvar til Haldu Olsen í Dagblaðnum 8. apríl

At tú nú ert farin at víðganga, at okkurt kundi verið betri á Ellisheim- inum, er altíð eitt fram- stig. Tað vistu vit á fyrri langari tíð síðan, men tú gjørdi einki fyri at beta um støðuna.

Tað er ikki rætt, tá tú sigur, at starvsfólkini hava fingið í boði at beta um býtið av arbeiðstimum eftir sáttmálanum. Vit fingur onga innbjóðing, og tit hava ongantið fylgt sáttmálanum. Vit kravdu, at sáttmálin varð fylgdur. Tú hevur vist á sáttmálan frá 1974 — og ikki á tann frá 1985, sum er galdandi.

Tú sigur, at umstøður- nar hjá starvsfólkunum hava verið lutfallsliga stak vánaligar. Alvaratos, hvat meinar tú við? Sum fyrstøðukvinna kundi tú ikki vera nøgd við umstøð- urnar. Men moralurin hjá tær er jú: »Ert tú ónøgd við at vera her, so far«. Sum tú eisini sigur í Dag- blaðnum.

Takk fyrri at tú sigur, at eg dugi væl at orða meg. Tú sigur tað vera tær ein

gáta, hvi eg ikki havi brúkt míni egnu øðrvísi. Halda, har er nevniliga munurin á okkum báðum. Eg brúki ikki minar starvsfelagar. Eg stuðli og arbeiði saman við teimum.

Tað er ikki so logið, at alt hevur fingið væl í nógv ár. Hverja ferð fólk ið hevur sagt okkurt, hava eygu verið kastað eftir teimum, og so er ikki hent meira. So væl dresseraðar hava tær verið.

Tú sigur, at hvørki

spurningurin um arbeiðs- timarnar ella annað í tí tiltikna brævinum er lagt fram fyrri teg. Sum fyr- støðukvinna kanst tú ikki vaska tinar hendur við at siga, at tú einki visti um nakað. Væl visti tú.

Sum fyrstøðukvinna ert tú leiðari á stovninum og hevur alla ábyrgd. So hetta kann bert vera tekin um, at leiðslan er ov vána- lig.

Petra Hansen

Súkklugleiðin breiðir seg við súkklu frá J.W.T.

Tann besta knallertin

PUCH 4XL 4 gear

JOHN W. THOMSEN

TELEFON 5 5854 • 5 5256 • POSTBOX 10 • 3870 KLAKSVIK